અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

શ્રી એસ.કે. ઝુત્શી અને અન્ય

વિ.

શ્રી બિમલ દેબનાથ અને અન્ય

૧૦ ઓગસ્ટ, ૨૦૦૪

[એસ.એન. વરિયવા અને અરિજિત પસાયત, ન્યાયમૂર્તિઓ]

ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩:

કલમ ૧૯૭ – જાહેર સેવકો સામે કાર્યવાહી – રક્ષણ માટેનો દાવો – સુરક્ષા દળના જવાનો સામે ફરિયાદ કે તેમણે ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી કરી હતી અને ઇનકાર કરવા પર આઇપીસીની કલમો ૩૯૫, ૪૪૭ અને ૫૦૬ હેઠળ

ગુનાઓ આચર્યા હતા – અધિકારીઓનું વલણ કે તેઓએ તેમની સત્તાવાર ફરજ દરમિયાન કાર્ય કર્યું હતું કારણ કે તેઓને શંકા હતી કે ફરિયાદ પક્ષે દાણચોરીના હેતુ માટે માલ સંગ્રહિત કર્યો હતો – ઠરાવ્યું, ફરિયાદ દાખલ થતાં જ કલમ ૧૯૭ તરત જ આકર્ષાતી નથી – એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે સંબંધિત અધિકારી પર એવો આરોપ હતો કે તેણે પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે અથવા બજાવવાનો દાવો કરતી વખતે આ ગુનો આચર્યો હતો – તથ્યો પર, હસ્તક્ષેપ માટે કોઈ કેસ બનતો નથી – કલમ ૧૯૭ ના અંતર્ગત સિદ્ધાંતો – સમજાવ્યા.

શબ્દો અને શબ્દસમૂહો:

સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૧૯૭ માં વપરાયેલ 'સત્તાવાર ફરજ' – તેનો અર્થ.

સામાવાળા નં. ૧ દ્વારા એક ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી કે અપીલકર્તાઓ અને બોર્ડર સિક્યોરિટી ફોર્સના કેટલાક અન્ય જવાનો તેમની દુકાને આવ્યા હતા અને ગેરકાયદેસર અવેજ તરીકે રૂ. ૧૦,૦૦૦ ની માંગણી કરી હતી અને, તેમના ઇનકાર પર, તેઓએ દુકાનમાં તોડફોડ કરી હતી, દુકાનની

કેટલીક ચીજવસ્તુઓ અને દસ્તાવેજો લઈ ગયા હતા અને તેમને ગંભીર પરિણામોની ધમકી આપી હતી, અને આમ આઈપીસીની કલમો ૩૯૫, ૪૪૭ અને ૫૦૬ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ કર્યા હતા. અપીલકર્તાઓ સામે પ્રોસેસ જારી કરવામાં આવી હતી. તેઓએ અધિક સેશન્સ જજ સમક્ષ સંજ્ઞાન લેવાના આદેશ અને પરિણામી કાર્યવાહીને પડકારતી ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૯૭ હેઠળ અરજી દાખલ કરી હતી, જેમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે તેઓએ કસ્ટમ્સ એક્ટ, ૧૯૬૨ ની જોગવાઈઓ હેઠળ તેમની સત્તાવાર ફરજ દરમિયાન કાર્ય કર્યું હતું કારણ કે તેઓને શંકા હતી કે ફરિયાદ પક્ષે પોતાની દુકાનમાં દાણચોરીના હેતુ માટે કેટલીક વસ્તુઓનો સંગ્રહ કર્યો હતો અને તેથી તેઓ સંહિતાની કલમ ૧૯૭ હેઠળ રક્ષણ મેળવવા માટે હકદાર હતા. અધિક સેશન્સ જજે ઠરાવ્યું કે સંહિતાની કલમ ૧૯૭ કેસના તથ્યોને લાગુ પડતી નથી. વ્યથિત થઈને, અધિકારીઓએ આ અપીલ દાખલ કરી.

અપીલ ફગાવતાં, કોર્ટે

ઠરાવ્યું : ૧. ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૧૯૭ હેઠળના રક્ષણની અમુક મર્યાદાઓ છે અને તે માત્ર ત્યારે જ ઉપલબ્ધ થાય છે જ્યારે જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવેલું કથિત કૃત્ય વાજબી રીતે તેની સત્તાવાર ફરજના

પાલન સાથે જોડાયેલું હોય અને તે માત્ર વાંધાજનક કૃત્ય કરવા માટેનો પડદો ન હોય. [૪૦૫–એ–બી]

બક્ષીશ સિંહ બ્રાર વિ. *શ્રીમતી ગુરમેજ કૌર અને અન્ય,* એઆઈઆર (૧૯૮૮) એસસી ૨૫૭, પર આધાર રાખવામાં આવ્યો.

૨. કલમ ૧૯૭ નો આશરો લેતાં પહેલાં, એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે સંબંધિત અધિકારી પર એવો આરોપ હતો કે તેણે પોતાની સત્તાવાર ફરજો બજાવતી વખતે અથવા બજાવવાનો દાવો કરતી વખતે આ ગુનો આચર્યો હતો. આ સંદર્ભમાં એક સલામત અને ચોક્કસ કસોટી એ વિચારવાની રહેશે કે શું જાહેર સેવક તરફથી ફરિયાદવાળું કૃત્ય કરવામાં કરવામાં આવેલી ચૂક કે ઉપેક્ષા તેને તેની સત્તાવાર ફરજમાં બેદરકારીના આરોપ માટે જવાબદાર બનાવી શકી હોત; જો તેના પ્રશ્નનો જવાબ હકારાત્મક હોય, તો એવું કહી શકાય કે આવું કૃત્ય જાહેર સેવક દ્વારા તેની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે કરવામાં આવ્યું હતું અને ફરિયાદવાળા કૃત્ય તથા જાહેર સેવકની સત્તાવાર ફરજ વચ્ચે સંપૂર્ણ સંબંધ હતો. આ પાસું સ્પષ્ટ કરે છે કે ફરિયાદ કેસ દાખલ થતાં જ કલમ ૧૯૭ નો ખ્યાલ તરત જ આકર્ષાતો નથી. [૪૦૫–સી–જી]

પી. અરુલસ્વામી વિ. *સ્ટેટ ઓફ મદ્રાસ*, એઆઈઆર (૧૯૬૭) એસસી ૭૭૬, પર આધાર રાખવામાં આવ્યો.

૫. 'સત્તાવાર ફરજ' નો અર્થ એ થાય છે કે તે કૃત્ય અથવા ચૂક જાહેર સેવક દ્વારા તેની નોકરી દરમિયાન કરવામાં આવી હોવી જોઈએ અને આવું કૃત્ય અથવા ચૂક ફરજના ભાગરૂપે કરવામાં આવી હોવી જોઈએ જે આગળ જતાં સત્તાવાર સ્વરૂપની હોવી જોઈએ. આમ, નોકરી દરમિયાનના કોઈપણ કૃત્ય અથવા ચૂક પર તેની પ્રયોજ્યતા નક્કી કરતી વખતે, આ કલમનું કડક અર્થઘટન કરવું પડશે. તેની કામગીરી તે ફરજો પૂરતી મર્યાદિત હોવી જોઈએ જે ફરજના ભાગરૂપે બજાવવામાં આવે છે. પરંતુ એકવાર કોઈ કૃત્ય અથવા ચૂક જાહેર સેવક દ્વારા તેની ફરજ બજાવતી વખતે કરવામાં આવી હોવાનું જણાય, તો જ્યાં સુધી તેના સત્તાવાર સ્વરૂપનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી તેનું ઉદાર અને વ્યાપક અર્થઘટન કરવું જોઈએ, જેથી જાહેર સેવકની તરફેણમાં આ કલમના ઉદ્દેશ્યને આગળ ધપાવી શકાય. અન્યથા મંજૂરી વિના જાહેર સેવકને રક્ષણ આપવાનો સમગ્ર હેતુ નિષ્ફળ જશે. [૪૦૮–જી–એચ; ૪૦૯–એ–બી]

બી. સાહા અને અન્ય વિ. *એમ.એસ. કોચર,* [૧૯૭૯] ૪ એસ.સી.સી. ૧૭૭ અને *માતાજોગ દોબે* વિ. *એચ.સી. ભારી,* એઆઈઆર (૧૯૫૪) એસસી ૪૪, પર આધાર રાખવામાં આવ્યો.

આર. બાલકૃષ્ણ પિલ્લઈ વિ. *સ્ટેટ ઓફ કેરળ,* એઆઈઆર (૧૯૯૪) એસસી ૯૦૧, *સ્ટેટ ઓફ એમ.પી.* વિ. *એમ.પી. ગુપ્તા,* [૨૦૦૪] ૨ એસ.સી.સી. ૩૪૯ અને *સ્ટેટ ઓફ ઓરિસ્સા કુમાર રાઘવેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય મારફત* વિ. *ગણેશ ચંદ્ર જેવ,* જેટી (૨૦૦૪) ૪ એસસી ૫૨, ટાંકવામાં આવ્યા.

૬. પ્રસ્તુત કેસમાં, ફરિયાદ એવી છે કે રૂ. ૧૦,૦૦૦ ના ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી કરવામાં આવી હતી અને, ચૂકવવાનો ઈનકાર કરવાના કારણે, દુકાનમાં તોડફોડ કરવામાં આવી હતી અને માલસામાન લઈ જવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે આ વાસ્તવિક પૃષ્ઠભૂમિને સંહિતાની કલમ ૧૯૭ ના અંતર્ગત કાનૂની સિદ્ધાંતોની એરણ પર મૂકીને વિચારવામાં આવે છે, ત્યારે અનિવાર્ય નિષ્કર્ષ એ આવે છે કે અપીલકર્તાઓએ હસ્તક્ષેપ માટે કોઈ કેસ બનાવ્યો નથી. [૪૧૦–બી]

ફોજદારી એપેલેટ હકુમત : ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૩૦/૧૯૯૯.

ક્રિ. રિવિઝન નં. ૨૯(૪)/૧૯૯૭ માં અધિક જિલ્લા અને સેશન્સ જજની અદાલત, બિલોનિયા, દક્ષિણ ત્રિપુરાના તારીખ ૭.૪.૯૮ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તાઓ વતી અશોક ભાન, વિષ્ણુ શર્મા, ડી.એસ. મહેરા અને પી. પરમેશ્વરન (ગેરહાજર).

સામાવાળાઓ વતી ગોપાલ સિંહ અને સુશ્રી મધુ મૂલચંદાણી.

અદાલતનો ચુકાદો નીચે મુજબ આપવામાં આવ્યો હતો:

અરિજિત પસાયત, ન્યાયાધીશ: અપીલકર્તાઓ ક્રિમિનલ રિવિઝન નં. ૨૯(૪)/૧૯૯૭ માં વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, બિલોનિયા, દક્ષિણ ત્રિપુરા

દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાની કાયદેસરતા સામે પ્રશ્ન ઉઠાવે છે. અપીલકર્તાઓએ સામાવાળા નં. ૧ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદના આધારે લેવાયેલા સંજ્ઞાન અને જારી કરાયેલ પ્રોસેસની કાયદેસરતાને પડકારી હતી. સામાવાળા નં. ૧ દ્વારા એવી ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી કે તારીખ ૨૧.૩.૧૯૯૭ ના રોજ આ અપીલકર્તાઓ બોર્ડર સિક્યોરિટી ફોર્સ (સંક્ષિપ્તમાં 'બીએસએફ') ના કેટલાક અન્ય જવાનો સાથે તેમની ક્રોકરી–કમ–કપડાંની દુકાને આવ્યા હતા અને ગેરકાયદેસર અવેજ તરીકે રૂ. ૧૦,૦૦૦ ની માંગણી કરી હતી જે ફરિયાદકર્તાએ ચૂકવવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. તેઓ કોઈપણ સત્તા વગર તેમની દુકાનમાં પ્રવેશ્યા હતા, દુકાનમાં તોડફોડ કરી હતી અને વ્યવસાયિક હેતુ માટે સંગ્રહિત કેટલીક ચીજવસ્તુઓ ગેરકાયદેસર રીતે લઈ ગયા હતા. અમુક દસ્તાવેજો પણ લઈ જવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં એવો પણ આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે તેઓએ રિવોલ્વરની અણી પર તેમનો જીવ લેવાની અને ગંભીર પરિણામો ભોગવવાની ધમકી આપી હતી. તેઓએ બળજબરીથી કેટલીક વ્યક્તિઓની સહીઓ લઈને કથિત જપ્તી યાદીના આધારે ચીજવસ્તુઓ ગેરકાયદેસર રીતે લઈ લીધી હતી. બીએસએફના જવાનોની ગેરકાયદેસર પ્રવૃત્તિઓ વિશે અને તે વિસ્તારના લોકો તેમના દ્વારા કેવા ત્રાસના શાસન હેઠળ આવ્યા હતા તે અંગે પણ આક્ષેપો કરવામાં આવ્યા હતા. મૂળભૂત રીતે એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે આરોપી વ્યક્તિઓએ ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ (સંક્ષિપ્તમાં 'આઈપીસી') ની કલમો ૩૯૫, ૪૪૭ અને ૫૦૬ હેઠળ

શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ કર્યા હતા. વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, બિલોનિયાએ ગુનાઓનું સંજ્ઞાન લીધું અને આ અપીલકર્તાઓ સામે પ્રોસેસ જારી કરી. સંજ્ઞાન લેવાના આદેશ અને કાર્યવાહી ચાલુ રાખવાને અપીલકર્તાઓ દ્વારા ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ (સંક્ષિપ્તમાં 'સંહિતા') ની કલમ ૩૯૭ હેઠળ અરજી દાખલ કરીને વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, બિલોનિયા સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યા હતા. માત્ર એટલી જ દલીલ કરવામાં આવી હતી કે અપીલકર્તાઓ, જૂન, ૧૯૮૬ માં જારી કરાયેલા જાહેરનામાના આધારે, કસ્ટમ્સ એક્ટ, ૧૯૬૨ (સંક્ષિપ્તમાં 'કસ્ટમ્સ એક્ટ') ની કલમો ૧૦૦–૧૦૪, ૧૦૬, ૧૦૭, ૧૦૯ અને ૧૧૦ હેઠળ કાર્ય કરવા માટે અધિકૃત હતા. અપીલકર્તાઓને શંકા હતી કે ફરિયાદકર્તાએ બાંગ્લાદેશમાં દાણચોરી કરવાના હેતુથી પોતાની દુકાનમાં વસ્તુઓ સંગ્રહિત કરી હતી, તેથી જપ્તી કરવામાં આવી હતી. આક્ષેપ મુજબ ગેરકાયદેસર અવેજની કોઈ માંગણી કરવામાં આવી ન હતી. કરવામાં આવેલા કૃત્યો સ્પષ્ટપણે વૈધાનિક ફરજોના માન્ય ક્ષેત્રમાં હતા અને તેઓ સંહિતાની કલમ ૧૯૭ હેઠળ રક્ષણ મેળવવા માટે હકદાર હતા.

આ વલણનો સામાવાળા–ફરિયાદકર્તા દ્વારા એવા આધારે વિરોધ કરવામાં આવ્યો હતો કે જે કૃત્યો અંગે ફરિયાદ કરવામાં આવી છે તેને કોઈપણ સત્તાવાર કૃત્યો અને ફરજો સાથે દૂર–દૂરનો પણ કોઈ સંબંધ નથી અને તેથી, સંહિતાની

કલમ ૧૯૭ લાગુ પડતી નથી. વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, બિલોનિયાએ ફરિયાદકર્તાના વલણને સ્વીકાર્યું અને ઠરાવ્યું કે સંહિતાની કલમ ૧૯૭ કેસના તથ્યોને લાગુ પડતી નથી.

અપીલના સમર્થનમાં વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે વાસ્તવિક પરિદ્રશ્ય સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે અપીલકર્તાઓ દ્વારા કરવામાં આવેલા કૃત્યો કાયદા દ્વારા માન્ય હતા. દાણચોરીના હેતુથી વસ્તુઓ સંગ્રહિત કરવામાં આવી હોવાની માન્યતા હેઠળ, શોધ અને જપ્તી કરવામાં આવી હતી. કોઈપણ ગેરકાયદેસર અવેજની કથિત માંગણી અને/અથવા અન્ય કૃત્યો વિશે ફરિયાદકર્તાના અસ્પષ્ટ દાવા સિવાય કોઈ પુરાવો નથી. જે ઉદ્દેશ્ય માટે સંહિતાની કલમ ૧૯૭ ઘડવામાં આવી છે તેને ધ્યાનમાં લેતાં આ એક યોગ્ય કેસ છે જ્યાં સદર જોગવાઈ દ્વારા પૂરા પાડવામાં આવેલ રક્ષણનો વ્યાપ વધારવો જોઈએ. જોકે, સામાવાળા નં. ૧– ફરિયાદકર્તા વતી વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે કથિત કૃત્યોને સત્તાવાર કૃત્યો સાથે લેશમાત્ર પણ કોઈ સંબંધ નથી અને તેથી, સંજ્ઞાન લેવાના અને/અથવા પ્રોસેસ જારી કરવાનો નિર્દેશ આપતા આદેશમાં કોઈ ભૂલ કાઢી શકાય નહીં. વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, બિલોનિયાનો ચુકાદો હસ્તક્ષેપને પાત્ર બને તેવી કોઈ ખામી ધરાવતો નથી.

મુખ્ય મુદ્દો એટલે કે સંહિતાની કલમ ૧૯૭ ની પ્રયોજ્યતા પર કાળજીપૂર્વક વિચારણા કરવાની જરૂર છે. બક્ષીશ સિંહ બ્રાર વિ. શ્રીમતી ગુરમેજ કૌર અને અન્ય, એઆઈઆર (૧૯૮૮) એસસી ૨૫૭ માં, આ અદાલતે અધિકારીઓને રક્ષણ અને નાગરિકોને રક્ષણ વચ્ચેના સંતુલન પર ભાર મૂકતાં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:–

> "જાહેર સેવકોને તેમની ફરજો બજાવવામાં રક્ષણ આપવું જરૂરી છે. દરેક કેસના તથ્યો અને સંજોગોમાં સત્તાવાર ફરજો બજાવતા જાહેર અધિકારીઓ અને જાહેર સેવકોના રક્ષણ અને ખાનગી નાગરિકોના રક્ષણ વચ્ચે સંતુલન સાધવું પડશે, એ શોધી કાઢીને કે જાહેર સેવક પોતાની ફરજો બજાવવામાં કે કથિત ફરજો બજાવવામાં કઈ હદ સુધી અને કેટલે અંશે કામ કરી રહ્યો છે, અને શું જાહેર સેવકે પોતાની મર્યાદા વટાવી દીધી છે. એ સાચું છે કે કલમ ૧૯૭ જણાવે છે કે કોઈ સંજ્ઞાન લઈ શકાય નહીં અને સંજ્ઞાન લેવાયા પછી પણ જો એવી હકીકતો પ્રકાશમાં આવે કે ફરિયાદવાળા કૃત્યો સત્તાવાર ફરજો બજાવવામાં કરવામાં આવ્યા હતા તો જ્યાં સુધી મંજૂરી મેળવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી ટ્રાયલ સ્થગિત કરવી પડી શકે છે. પરંતુ તે જ સમયે એ વાત પર ભાર મૂકવો પડશે કે તમામ કેસોમાં

પ્રારંભિક તબક્કે ફોજદારી ટ્રાયલ સ્થગિત કરવી જોઈએ નહીં કારણ કે તેનાથી પુરાવાને ભારે નુકસાન થશે."

કલમ ૧૯૭ હેઠળ આપવામાં આવેલું રક્ષણ એ જવાબદાર જાહેર સેવકો સામે, જ્યારે તેઓ જાહેર સેવક તરીકે કાર્ય કરી રહ્યા હોય અથવા કાર્ય કરવાનો દાવો કરી રહ્યા હોય ત્યારે તેમના દ્વારા કરવામાં આવ્યા હોવાના આક્ષેપવાળા ગુનાઓ માટે સંભવિત પજવણીરૂપ ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરવા સામે રક્ષણ આપવા માટે છે. ધારાસભાની નીતિ જાહેર સેવકોને પૂરતું રક્ષણ પૂરું પાડવાની છે જેથી એ સુનિશ્ચિત કરી શકાય કે વાજબી કારણ વિના તેમની સત્તાવાર ફરજો બજાવતી વખતે તેમના દ્વારા કરવામાં આવેલા કોઈપણ કાર્ય માટે તેમના પર કાર્યવાહી ચલાવવામાં ન આવે, અને જો મંજૂરી આપવામાં આવે, તો સરકાર જો તેનો ઉપયોગ કરવાનું પસંદ કરે તો, કાર્યવાહીનું સંપૂર્ણ નિયંત્રણ સરકારને સોંપવું. આ રક્ષણની અમુક મર્યાદાઓ છે અને તે માત્ર ત્યારે જ ઉપલબ્ધ થાય છે જ્યારે જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવેલું કથિત કૃત્ય વાજબી રીતે તેની સત્તાવાર ફરજના પાલન સાથે જોડાયેલું હોય અને તે માત્ર વાંધાજનક કૃત્ય કરવા માટેનો પડદો ન હોય. જો પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે, તેણે પોતાની ફરજની મર્યાદા કરતાં વધુ કામ કર્યું હોય, પરંતુ કૃત્ય અને સત્તાવાર ફરજના પાલન વચ્ચે વાજબી સંબંધ હોય, તો જાહેર સેવકને રક્ષણથી વંચિત રાખવા માટે આ વધારાનું

કાર્ય પૂરતું કારણ બનશે નહીં. પ્રશ્ન ગુનાના સ્વરૂપનો નથી જેમ કે શું કથિત ગુનામાં એવું કોઈ તત્વ સમાવિષ્ટ હતું જે ગુનેગાર જાહેર સેવક હોવા પર અનિવાર્યપણે નિર્ભર હતું, પરંતુ શું તે સત્તાવાર ક્ષમતામાં પોતાની ફરજ બજાવતા અથવા બજાવવાનો દાવો કરતા જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો. કલમ ૧૯૭ નો આશરો લેતાં પહેલાં, એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે સંબંધિત અધિકારી પર એવો આરોપ હતો કે તેણે પોતાની સત્તાવાર ફરજો બજાવતી વખતે અથવા બજાવવાનો દાવો કરતી વખતે આ ગુનો આચર્યો હતો. આમાં ફરજ એટલી તપાસ માંગી લેતી નથી જેટલું કૃત્ય માંગી લે છે, કારણ કે સત્તાવાર કૃત્ય સત્તાવાર ફરજના પાલનમાં તેમજ તેની ઉપેક્ષા બંનેમાં થઈ શકે છે. કૃત્ય સંબંધિત જાહેર સેવકની સત્તાવાર ફરજોના દાયરા અને વ્યાપમાં આવવું જોઈએ. કૃત્યની ગુણવત્તા મહત્વપૂર્ણ છે અને જો કૃત્ય તેની સત્તાવાર ફરજના દાયરા અને વ્યાપમાં આવતું હોય તો આ કલમનું રક્ષણ ઉપલબ્ધ છે. કરવામાં આવેલા કૃત્ય અને સત્તાવાર ફરજ વચ્ચે વાજબી સંબંધ છે કે નહીં તે નક્કી કરવા માટે કોઈ સાર્વત્રિક નિયમ હોઈ શકે નહીં, કે આવો કોઈ નિયમ બનાવવો શક્ય પણ નથી. આ સંદર્ભમાં એક સલામત અને ચોક્કસ કસોટી એ વિચારવાની રહેશે કે શું જાહેર સેવક તરફથી ફરિયાદવાળું કૃત્ય કરવામાં કરવામાં આવેલી ચૂક કે ઉપેક્ષા તેને તેની સત્તાવાર ફરજમાં બેદરકારીના આરોપ માટે જવાબદાર બનાવી શકી હોત; જો તેના પ્રશ્નનો જવાબ હકારાત્મક હોય, તો એવું કહી શકાય કે આવું કૃત્ય જાહેર સેવક દ્વારા તેની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે કરવામાં આવ્યું હતું અને

ફરિયાદવાળા કૃત્ય તથા જાહેર સેવકની સત્તાવાર ફરજ વચ્ચે સંપૂર્ણ સંબંધ હતો. આ પાસું સ્પષ્ટ કરે છે કે ફરિયાદ કેસ દાખલ થતાં જ કલમ ૧૯૭ નો ખ્યાલ તરત જ આકર્ષાતો નથી.

આ તબક્કે, અમે પી. અરુલસ્વામી વિ. સ્ટેટ ઓફ મદ્રાસ, એઆઈઆર (૧૯૬૭) એસસી ૭૭૬ નો સંદર્ભ લઈ શકીએ છીએ, જેમાં આ અદાલતે નીચે મુજબ ઠરાવ્યું હતું:

> "... તેથી જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવતા દરેક ગુના માટે ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતાની કલમ ૧૯૭(૧) હેઠળ કાર્યવાહી માટે મંજૂરીની જરૂર નથી; અથવા જ્યારે તે વાસ્તવમાં પોતાની સત્તાવાર ફરજો બજાવવામાં રોકાયેલો હોય ત્યારે તેના દ્વારા કરવામાં આવેલા દરેક કૃત્ય માટે પણ નહીં; પરંતુ જો ફરિયાદવાળું કૃત્ય તેની સત્તાવાર ફરજો સાથે સીધું સંબંધિત હોય જેથી, જો પ્રશ્ન કરવામાં આવે, તો એવો દાવો કરી શકાય કે તે હોદ્દાના આધારે કરવામાં આવ્યું હતું, તો મંજૂરી જરૂરી બનશે. કૃત્યની ગુણવત્તા મહત્વપૂર્ણ છે અને જો તે તેની સત્તાવાર ફરજોના દાયરા અને વ્યાપમાં આવતું હોય તો ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતાની કલમ ૧૯૭ દ્વારા વિચારાયેલું રક્ષણ આકર્ષાશે. ગુનો સત્તાવાર ફરજ સાથે સંપૂર્ણપણે

અસંબંધિત હોઈ શકે છે અથવા તે સત્તાવાર ફરજના દાયરામાં આચરવામાં આવી શકે છે. જ્યાં તે સત્તાવાર ફરજ સાથે અસંબંધિત હોય ત્યાં કોઈ રક્ષણ મળી શકે નહીં. માત્ર ત્યારે જ જ્યારે તે સત્તાવાર ફરજના દાયરામાં હોય અથવા તેનાથી વધુ હોય ત્યારે રક્ષણનો દાવો કરી શકાય છે."

સંહિતાની કલમ ૧૯૭(૧) અને (૨) નીચે મુજબ વંચાય છે:

"૧૯૭. (૧) જ્યારે કોઈપણ વ્યક્તિ જે ન્યાયાધીશ અથવા મેજિસ્ટ્રેટ છે અથવા હતા અથવા એવા જાહેર સેવક છે જેમને સરકારની મંજૂરી વિના અથવા સરકાર સિવાય તેમના હોદ્દા પરથી દૂર કરી શકાય તેમ નથી, તેમના પર પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે અથવા બજાવવાનો દાવો કરતી વખતે તેમના દ્વારા કોઈ ગુનો આચરવામાં આવ્યો હોવાનો આરોપ મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે અગાઉની મંજૂરી સિવાય કોઈ અદાલત તેવા ગુનાની સંજ્ઞાન લેશે નહીં –

(એ) એવી વ્યક્તિના કિસ્સામાં કે જે કથિત ગુનો આચરવાના સમયે સંઘના, કેન્દ્ર સરકારના કાર્યોના સંબંધમાં નોકરીમાં હોય અથવા, યથાપ્રસંગ, નોકરીમાં હતા;

(બી) એવી વ્યક્તિના કિસ્સામાં કે જે કથિત ગુનો આચરવાના સમયે રાજ્યના, રાજ્ય સરકારના કાર્યોના સંબંધમાં નોકરીમાં હોય અથવા, યથાપ્રસંગ, નોકરીમાં હતા.

*** *** ***

(૨) સંઘના સશસ્ત્ર દળોના કોઈપણ સભ્ય દ્વારા પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે અથવા બજાવવાનો દાવો કરતી વખતે કરવામાં આવેલા કોઈપણ કથિત ગુનાની સંજ્ઞાન કેન્દ્ર સરકારની પૂર્વ મંજૂરી સિવાય કોઈ અદાલત લેશે નહીં."

આ કલમ કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે જરૂરી શરતો સાથે વ્યવહાર કરતા પ્રકરણમાં આવે છે. એટલે કે જો ઉલ્લેખિત શરતો પૂરી ન થાય અથવા ગેરહાજર હોય તો કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરી શકાતી નથી. ઉદાહરણ તરીકે કલમ ૧૯૩ હેઠળ સેશન્સ કોર્ટમાં કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરી શકાતી નથી, કારણ કે તે મૂળ હકુમતની અદાલત તરીકે, કોઈપણ ગુનાની સંજ્ઞાન લઈ શકતી નથી સિવાય કે કેસ મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા તેને કમિટ કરવામાં આવ્યો હોય અથવા સંહિતા સ્પષ્ટપણે તેની જોગવાઈ કરતી હોય. અને કોઈપણ ગુનાની સંજ્ઞાન લેવાની મેજિસ્ટ્રેટની હકુમત સંહિતાની કલમ ૧૯૦ દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવે છે, કાં તો ફરિયાદ મળવા પર, અથવા પોલીસ રિપોર્ટ પર અથવા પોલીસ અધિકારી સિવાયની કોઈપણ વ્યક્તિ પાસેથી મળેલી માહિતી પર, અથવા આવો ગુનો આચરવામાં આવ્યો હોવાની તેમની પોતાની જાણકારી પર. જ્યાં સુધી જાહેર સેવકોનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી કોઈપણ અદાલત દ્વારા કોઈપણ ગુનાની સંજ્ઞાન લેવા પર સંહિતાની કલમ ૧૯૭ દ્વારા પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવ્યો છે સિવાય કે યોગ્ય સત્તામંડળ પાસેથી મંજૂરી મેળવવામાં આવે, જો કથિત ગુનો સત્તાવાર ફરજના પાલનમાં કરવામાં આવ્યો હોય. આ કલમ માત્ર તે વ્યક્તિઓનો જ ઉલ્લેખ કરતી નથી કે જેમને રક્ષણ આપવામાં આવે છે પરંતુ તે શરતો અને સંજોગોનો પણ ઉલ્લેખ કરે છે જેમાં તે ઉપલબ્ધ થશે અને જો શરતો સંતોષાય તો કાયદામાં તેની શી અસર થશે. જાહેર સેવકને આપવામાં આવેલા રક્ષણનું આદેશાત્મક સ્વરૂપ 'અગાઉની મંજૂરી સિવાય કોઈ અદાલત તેવા ગુનાની સંજ્ઞાન લેશે નહીં' તે શબ્દપ્રયોગ દ્વારા સ્પષ્ટ

થાય છે. 'કોઈ નહીં' અને 'લેશે નહીં' શબ્દોનો ઉપયોગ દર્શાવે છે કે અદાલત દ્વારા કોઈપણ ગુનાની સંજ્ઞાન લેવાની સત્તા પરનો પ્રતિબંધ સંપૂર્ણ અને આત્યંતિક છે. સંજ્ઞાન લેવા પર જ પ્રતિબંધ છે. એટલે કે ફરિયાદની નોંધ લઈ શકાતી નથી. બ્લેક્સ લો ડિક્શનરી અનુસાર 'કોગ્નિઝન્સ' શબ્દનો અર્થ 'હકુમત' અથવા 'હકુમતનો ઉપયોગ' અથવા 'કેસો ચલાવવાની અને નિર્ણીત કરવાની સત્તા' થાય છે. સામાન્ય બોલચાલમાં તેનો અર્થ 'નોંધ લેવી' થાય છે. તેથી અદાલતને ફરિયાદ સ્વીકારવાથી અથવા તેની નોંધ લેવાથી અથવા હકુમતનો ઉપયોગ કરવાથી રોકવામાં આવે છે જો તે એવા જાહેર સેવકના સંબંધમાં હોય કે જેના પર પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે કોઈ ગુનો આચર્યાનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હોય.

જોગવાઈનું સ્વરૂપ આવું હોવાથી પ્રશ્ન એ થાય છે કે 'પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે અથવા બજાવવાનો દાવો કરતી વખતે તેના દ્વારા આચરવામાં આવેલો કોઈપણ કથિત ગુનો' તે શબ્દપ્રયોગ કેવી રીતે સમજવો જોઈએ? તેનો અર્થ શું થાય? ડિક્શનરી અનુસાર 'સત્તાવાર' એટલે હોદ્દાને લગતું, અને સત્તાવાર કૃત્ય અથવા સત્તાવાર ફરજ એટલે કોઈ અધિકારી દ્વારા તેની સત્તાવાર ક્ષમતામાં કરવામાં આવેલું કૃત્ય અથવા ફરજ. બી. સાહા અને

અન્ય વિ. એમ.એસ. કોચર, [૧૯૭૯] ૪ એસ.સી.સી. ૧૭૭ માં, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું: (એસસીસી પૃષ્ઠ ૧૮૪–૮૫, ફકરો ૧૭)

> "સંહિતાની કલમ ૧૯૭(૧) માં વપરાયેલા 'પોતાની સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે અથવા બજાવવાનો દાવો કરતી વખતે તેના દ્વારા આચરવામાં આવેલો કોઈપણ કથિત ગુનો' શબ્દો સંકુચિત તેમજ વ્યાપક અર્થઘટન માટે સક્ષમ છે. જો આ શબ્દોનું ખૂબ જ સંકુચિત અર્થઘટન કરવામાં આવે, તો આ કલમ સંપૂર્ણપણે નિરર્થક બની જશે, કારણ કે, 'ગુનો કરવો એ સત્તાવાર ફરજનો કોઈ ભાગ નથી, અને ક્યારેય હોઈ પણ શકે નહીં'. વ્યાપક અર્થમાં, આ શબ્દો ગુનો બનાવતા તે દરેક કૃત્યને પોતાના દાયરામાં લઈ લેશે, જે તે જ વ્યવહાર દરમિયાન કરવામાં આવ્યો હોય જેમાં સત્તાવાર ફરજ બજાવવામાં આવી હોય અથવા બજાવવાનો દાવો કરવામાં આવ્યો હોય. આ શબ્દોના યોગ્ય અર્થઘટનનો અભિગમ આ બે અંતિમો વચ્ચે રહેલો છે. જ્યારે એક તરફ, સત્તાવાર ફરજ બજાવવામાં રોકાયેલા જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવેલો દરેક ગુનો કલમ ૧૯૭(૧) ના રક્ષણ માટે હકદાર નથી, ત્યારે તેની સત્તાવાર ફરજ સાથે સીધો અને વાજબી રીતે જોડાયેલો ગુનો બનાવતું કૃત્ય કાર્યવાહી માટે મંજૂરી અને સદર જોગવાઈ માંગી લેશે."

'સત્તાવાર ફરજ' શબ્દપ્રયોગનો ઉપયોગ એ દર્શાવે છે કે તે કૃત્ય અથવા ચૂક જાહેર સેવક દ્વારા તેની નોકરી દરમિયાન કરવામાં આવી હોવી જોઈએ અને તે તેની ફરજ બજાવવામાં હોવી જોઈએ. આ કલમ નોકરીમાં જાહેર સેવક દ્વારા કરવામાં આવેલા દરેક કૃત્ય અથવા ચૂક પર પોતાનું રક્ષણાત્મક કવચ લંબાવતી નથી પરંતુ તેની કામગીરીના વ્યાપને માત્ર તેવા કૃત્યો અથવા ચૂકો પૂરતી મર્યાદિત રાખે છે જે જાહેર સેવક દ્વારા સત્તાવાર ફરજ બજાવતી વખતે કરવામાં આવે છે.

સત્તાવાર ફરજનો કથિત ઉપયોગ કરીને કરવામાં આવતા કૃત્યો અથવા ચૂકો સુધી પણ રક્ષણ લંબાવીને તેને વધુ વિસ્તૃત કરવામાં આવ્યું છે. એટલે કે હોદ્દાના ઓથા હેઠળ. તેથી સત્તાવાર ફરજનો અર્થ એ થાય છે કે તે કૃત્ય અથવા ચૂક જાહેર સેવક દ્વારા તેની નોકરી દરમિયાન કરવામાં આવી હોવી જોઈએ અને આવું કૃત્ય અથવા ચૂક ફરજના ભાગરૂપે કરવામાં આવી હોવી જોઈએ જે આગળ જતાં સત્તાવાર સ્વરૂપની હોવી જોઈએ. આમ, નોકરી દરમિયાનના કોઈપણ કૃત્ય અથવા ચૂક પર તેની પ્રયોજ્યતા નક્કી કરતી વખતે, આ કલમનું કડક અર્થઘટન કરવું પડશે. તેની કામગીરી તે ફરજો પૂરતી મર્યાદિત હોવી જોઈએ જે ફરજના ભાગરૂપે બજાવવામાં આવે છે. પરંતુ એકવાર કોઈ કૃત્ય અથવા ચૂક જાહેર સેવક

દ્વારા તેની ફરજ બજાવતી વખતે કરવામાં આવી હોવાનું જણાય, તો જ્યાં સુધી તેના સત્તાવાર સ્વરૂપનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી તેનું ઉદાર અને વ્યાપક અર્થઘટન કરવું જોઈએ. ઉદાહરણ તરીકે જાહેર સેવક ગુનાહિત પ્રવૃત્તિઓમાં સામેલ થવા માટે હકદાર નથી. તે હદ સુધી આ કલમનું સંકુચિત અને મર્યાદિત રીતે અર્થઘટન કરવું પડશે. પરંતુ એકવાર એ સ્થાપિત થઈ જાય કે જાહેર સેવક દ્વારા પોતાની ફરજ બજાવતી વખતે કૃત્ય અથવા ચૂક કરવામાં આવી હતી તો તેના સત્તાવાર હોવાનો વ્યાપ એવી રીતે અર્થઘટિત થવો જોઈએ જેથી જાહેર સેવકની તરફેણમાં આ કલમના ઉદ્દેશ્યને આગળ ધપાવી શકાય. અન્યથા મંજૂરી વિના જાહેર સેવકને રક્ષણ આપવાનો સમગ્ર હેતુ નિષ્ફળ જશે. ઉદાહરણ તરીકે ફરજ બજાવતી વખતે એક પોલીસ અધિકારીએ બળનો ઉપયોગ કરવો પડી શકે છે જે એક ગુનો હોઈ શકે છે જેના પર કાર્યવાહી ચલાવવા માટે મંજૂરી જરૂરી હોઈ શકે છે. પરંતુ જો તે જ અધિકારી નોકરી દરમિયાન કૃત્ય કરે છે પરંતુ પોતાની ફરજ બજાવવામાં નહીં અને તેના માટે કોઈ વાજબીપણું ન હોય તો સંહિતાની કલમ ૧૯૭ હેઠળનો પ્રતિબંધ આકર્ષાતો નથી. જાહેર સેવક દ્વારા પોતાની ફરજ બજાવવામાં કરવામાં આવેલું કૃત્ય અથવા ચૂક કઈ હદ સુધી સત્તાવાર ગણી શકાય તે આ અદાલત દ્વારા માતાજોગ દોબે વિ. એચ.સી. ભારી, એઆઈઆર (૧૯૫૬) એસસી ૪૪ માં નીચે મુજબ સમજાવવામાં આવ્યું હતું:

"(આરોપી દ્વારા) આચરવામાં આવેલ કથિત ગુનાને સત્તાવાર ફરજ બજાવવા સાથે કંઈક લેવાદેવા હોવી જોઈએ, અથવા કોઈક રીતે સંબંધિત હોવો જોઈએ ... કૃત્ય અને સત્તાવાર ફરજ બજાવવા વચ્ચે વાજબી સંબંધ હોવો જોઈએ; કૃત્યનો ફરજ સાથે એવો સંબંધ હોવો જોઈએ કે આરોપી વાજબી (દાવો) કરી શકે પરંતુ ઢોંગપૂર્ણ કે કાલ્પનિક દાવો નહીં, કે તેણે પોતાની ફરજ બજાવવાના ભાગરૂપે તે કર્યું હતું."

જો તથ્યો પરથી, તેથી, પ્રથમ દર્શનીય રીતે એવું જણાય કે આરોપી પર જે કૃત્ય અથવા ચૂક માટે આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો તેને તેની ફરજ બજાવવા સાથે વાજબી સંબંધ હતો તો તેને સત્તાવાર ગણવું જ જોઈએ કે જેને સંહિતાની કલમ ૧૯૭ ની પ્રયોજ્યતા વિવાદિત કરી શકાતી નથી.

સાચી કાનૂની સ્થિતિ, તેથી, એ છે કે જૂના કાયદા અથવા નવા કાયદા હેઠળના ગુનાઓ માટે કાર્યવાહીનો સામનો કરી રહેલા આરોપી મંજૂરીના અભાવના આધારે કોઈ મુક્તિનો દાવો કરી શકતા નથી, જો અદાલતે સદર ગુનાઓની સંજ્ઞાન લીધી તે તારીખે તેઓ જાહેર સેવક તરીકે બંધ થઈ ગયા હોય. પરંતુ જે કેસોમાં સંહિતાની કલમ ૧૯૭ લાગુ પડે છે ત્યાં પરિસ્થિતિ અલગ છે.

ઉપરોક્ત સ્થિતિ આર. બાલકૃષ્ણ પિલ્લઈ વિ. સ્ટેટ ઓફ કેરળ, એઆઈઆર (૧૯૯૬) એસસી ૯૦૧, સ્ટેટ ઓફ એમ.પી. વિ. એમ.પી. ગુપ્તા, [૨૦૦૪] ૨ એસ.સી.સી. ૩૪૯ અને સ્ટેટ ઓફ ઓરિસ્સા કુમાર રાઘવેન્દ્ર સિંહ અને અન્ય મારફત વિ. ગણેશ ચંદ્ર જેવ, જેટી (૨૦૦૪) ૪ એસસી પર માં પ્રકાશિત કરવામાં આવી હતી.

આ કેસમાં ફરિયાદ એવી છે કે રૂ. ૧૦,૦૦૦ ના ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી કરવામાં આવી હતી અને ચૂકવવાનો ઇનકાર કરવાના કારણે દુકાનમાં તોડફોડ કરવામાં આવી હતી અને સામાન લઈ જવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે આ વાસ્તવિક પૃષ્ઠભૂમિને ઉપર દર્શાવેલ કાનૂની સિદ્ધાંતોની એરણ પર મૂકીને વિચારવામાં આવે છે, ત્યારે અનિવાર્ય નિષ્કર્ષ એ આવે છે કે અપીલકર્તાઓએ હસ્તક્ષેપ માટે કોઈ કેસ બનાવ્યો નથી. અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને ફગાવી દેવામાં આવે છે.

અમે આ કેસમાં અલગ થઈએ તે પહેલાં, એ નોંધવું પડશે કે અપીલકર્તાઓ વતી વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે સંહિતાની કલમ ૪૭૫

અનુસાર કાર્યવાહીની બદલી માટે માંગણી કરવામાં આવી હતી જે ધ્યાને લેવામાં આવી નથી. વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ સમક્ષ આવું કોઈ વલણ લેવામાં આવ્યું હતું કે કેમ તે અંગેના એક ચોક્કસ પ્રશ્ન પર, કોઈ ચોક્કસ જવાબ આપી શકાયો ન હતો. વધુમાં, અમે શોધી કાઢ્યું છે કે વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ દ્વારા મામલાનો નિકાલ થયા પછી, સંહિતાની કલમ ૪૭૫ ના સંદર્ભમાં વિદ્વાન એસડીજેએમ સમક્ષ એક અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી. તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો છે અને ૧૮મી જૂન, ૧૯૯૮ ના રોજ આદેશો પસાર કરવામાં આવ્યા છે જે આખરી બન્યા છે. તેમ હોવાથી, તે સંદર્ભમાં અત્યારે ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલ ટકી શકે તેમ નથી.

અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને ફગાવી દેવામાં આવે છે.

આર.પી. અપીલ ફગાવવામાં આવી.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા

ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.